

STUDENTŲ MOKSLINĖS VEIKLOS LXXII KONFERENCIJA

2020
VILNIUS

**STUDENTŲ
MOKSLINĖS VEIKLOS**
LXXII
KONFERENCIJA

Vilnius, 2020 m. gegužės 18–22 d.

PRANEŠIMŲ TEZĖS

Vilniaus universitetas
Medicinos fakultetas

**STUDENTŲ
MOKSLINĖS VEIKLOS
LXXII
KONFERENCIJA**

Vilnius, 2020 m. gegužės 18–22 d.
PRANEŠIMŲ TEZĖS

*Leidinį sudarė VU MF Mokslo specialistė
dr. Simona KILDIENĖ*

VILNIAUS
UNIVERSITETO
LEIDYKLA

2020

PIRMINĖJE SVEIKATOS PRIEŽIŪROJE DIRBANČIŲ GYDYTOJŲ DALYVUMAS VAIKŲ TRAUMATIZMO PREVENCIJOJE

Darbo autorės. Austėja KINDURYTĖ, Jorinta KAZLAUSKAITĖ (V kursas).

Darbo vadovas. Prof. habil. dr. Arūnas VALIULIS (Vilniaus universiteto Medicinos fakulteto Klinikinės medicinos instituto Vaikų ligų klinika).

Darbo tikslas. Nustatyti šeimos ir vaikų gydytojų dalyvumą vaikų traumatizmo prevencijoje.

Darbo metodika. 2019 metais Vilniaus miesto poliklinikose buvo atliktas anketinis tyrimas. Dalyvavo 54 gydytojai konsultuojantys pediatrinius pacientus. Respondentai anketoje pateikė duomenis apie savo lytį, amžių, išsilavinimą bei asmeninį požiūrį apie dalyvumą vaikų traumatizmo prevencijoje. Aprašomoji statistinė analizė atlikta MS Excel programa.

Rezultatai. Iš viso dalyvavo 54 respondentai, iš kurių 52 (96,29%) buvo moterys. 15 (27,77%) gydytojų sutiko, kad kalbėti su tėvais apie vaikų sužalojimų prevenciją yra PSPĮ dirbančio gydytojo pareiga, su teiginiu iš dalies sutiko 15 (27,77%) gydytojų, visiškai nesutiko 5 (9,25%). 29 (53,7%) gydytojai pirminės konsultacijos dėl traumos metu, įtardami tyčinį vaiko sužalojimą iškart praneštų atsakingoms institucijoms, 13 (24,07%) – konsultuotųsi su kolegomis, 10 (18,51%) apie situaciją kalbėtų su tėvais, 2 (3,7%) – tai kalbėtų su vaiku. 6 (11,11 %) gydytojai jautėsi itin įsitraukę į vaikų traumatizmo prevenciją, 12 (22,22%) – dalinai įsitraukę, 26 (48,14 %) gydytojai atsakė, jog yra minimaliai įsitraukę, 10 (18,51%) gydytojų – neturi žinių ir nėra įsitraukę. Pusei apklaustų gydytojų (51,85%) sėkmingesnę vaikų netyčinių sužalojimų prevenciją atlikti trukdo laiko trūkumas. Kitos nurodytos priežastys: kompetencijos, finansinės paskatos, vyriausybės paramos trūkumas. Gydytojai nuomone patogiausias šaltinis siekiant atnaujinti žinias apie traumų prevenciją būtų rašytiniai šaltiniai (29,62%), kontaktas su įstaigomis, kuriančiomis sužalojimų prevencijos programas (27,77%), konferencijos (22,22%), spauda ir internetas (18,51%). Pusė gydytojų (46,29%) nurodė žinantys, kokių veiksmų reikėtų imtis siekiant efektyviai sumažinti netyčines vaikų traumas.

Išvados. Didelė dalis apklaustų gydytojų vaikų traumatizmo prevenciją laiko savo atsakomybe. Dauguma gydytojų savo dalyvumą vaikų traumatizmo prevencijoje vertina kaip minimalų, dalis nurodo, jog šia tema jiems trūksta žinių. Gydytojų nuomone, svarbiausios priemonės, kurios galėtų padėti užsiimti vaikų traumatizmo prevencija yra gydytojo konsultacijos laiko ilginimas, įrodymais pagrįstos informacijos pasiekiamumas bei finansinis paskatinimas.

Raktažodžiai. Gydytojų dalyvumas; prevencija; vaikų traumatizmas.